

Et partes arborum aliae sunt simplices, ut humor, qui in ipsis invenitur, & nodi, & venæ. Aliae ex hisce composita sunt partes, ut rami, & virgæ, & folia. Hæc verò omnia non in plantis omnibus reperiuntur. Nam aliae & has partes habent, & alias, velut radices, virgas, folia, ramos, flores, germina, & corticem eum, qui fructus circumdat. Et ut in animali membra sunt partium similiūm, ita & in plantis. Et quævis planta pars composita, coagimentatae membris animalium similes sunt. Et cortex plantæ, iuxta suæ naturæ modum cuti animalis est similius. Et radix, oti animalis similius est. Nodi quoque illius, nerorum, qui sunt in animali, similitudinem habent. Eodem modo quæ in ipso sunt partes cæteræ. Et diuiduntur harum partium nonnullæ in partes quodammodo dissimilares, aliae in similares partes, veluti scilicet in luto, quod uno modo per tertam tantum diuiditur, modo alio per elementa. Sic pulmo, & caro diuiduntur primò, & sunt eorum partes caro, ac pulmo, & alio modo per elementa diuiduntur. Eodem modo plantarum radices diuisione accipiunt, Verum in aliâ manu non diuiditur manus, nec in radicem aliâ radix, nec folia in folia alia. In his itaque radicibus, & foliis, compositio est. Fructuum quoque alij ex partibus paucis compositi sunt, alij ex multis, ut olivæ: illæ enim corticem habent, & carnem, & testam, ac semen, & fructuum alij tria velamenta habent. Semina verò omnia è duobus corticibus sunt. Et partes plantarum sunt, D quas diximus. Cæterum summa præsentis orationis intentio est, determinare has plantarum partes, & velamenta, earumque differentias, id quod admodum est difficile. In primis verò ipsarum essentialia definire, & colorē, & durationis tempus, impressiones item, quæ illis accidere solent. Præterea, quod non habent plantæ mores animalia, nec affectū animalis affectui similem. Quod si iuxta proportionem, animalis partes cum plantæ partibus proposuerimus, extendetur oratio hæc, & fortasse neque percurrere singula licebit, ut insignioribus vniuersitas suis differentiis plantarum partes recenseamus. Quia pars rei cuiusque de genere eius proprio, deque substantia ipsius propria est.

χ' αἰκλογίαν Σωκρόπῳ πά μέρη τῆς Φυσῆς μή τῷ μερέφον τὸ φυτόν, μηκυνθίστεται ὁ λόγος, καὶ τυχόν οὐδὲ μηκυνθίσθει μεζελθεῖν αὐτῷ τῷ πατέρᾳ, μηγάλας διαφοραῖς ἀπαιρεῖ μοῶντες τὰ μέρη τῷ φυτῷ. καὶ γὰρ ἐκέίνου τῷ φυτῷ οὐδὲ τὸν θεόν, καὶ τὴν θεοῦ σύμβολον τὸν πατέρα τοῦ κερπού, καὶ κερπός εἰσι καὶ ἐν τοῖς ζῷοις μέρη ὄμοιοι μηρῶν, σύτῳ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς. καὶ ἔκειται τῷ μερέφον τὸ φυτόν συμβεπτα, εἰσὶν ὅμοια μέλεσθι ζώον· ὃ δὲ φλοίος τὸ φυτόν, ὅμοιός ἐστι φλοιῶς πέραπλαζόμενον· οἱ δὲ δεσμοὶ πάλιν ὅμοιαν φλοιῶν ζώον. Ὅμοιος γάρ τα λοιπά τὰ ἐν αὐτῷ. καὶ πάντα τῷ τῷ μερέφον διαφερούτει ποσὶ διὰ μερέφον αἴρομεν, πάντα διὰ ὄμοιον, οἷον αἱ δότη τῶν παλιδῶν, καὶ ἀλλού πάντας διὰ τῷ σοτητῶν. φεσταὶ τοις καὶ ὑπόπλιν, καὶ ἡ σαρξ, διαφεροῦται μέρη τοις, καὶ εἰσι μέρη τούτων, σαρξ καὶ πνύματος καὶ αἱ τῷ φυτῷ ρίζαι. πλεῖστον διαφερεῖται καὶ τὸ φυτόν τῷ σοτητῶν ὅμοιος καὶ αἱ τῷ φυτῷ ρίζαι. αἱ δότη τοις εἰς ἄλλα φύλα. εἰ ταῦτας γοῦν τοῦτο τὸ ζῆμεν, καὶ ἐν τοῖς πάντας τοῖς φύλοις ἔστιν η συνέστοις. πάλιν πάντα τῷ τῷ μερέφον εἰσιν ἐν μερέφον ὀλίγων συγκειμένοις, πάντα δὲ ἐν μερέφον πολλῶν, αἱ δότη τῷ μερέφον ἀλλαγῆν. αἴτιον γὰρ ἔχειται φλοίον σαρκα, καὶ πὸ ὄστρακοδές, καὶ σαρέμα, καὶ κερπόν. πάντα τὸ τῷ φυτόντος λόγου δὲ, ποστεῖσθαι ταῦτα τὰ μέρη τῷ φυτῷ, πά ποστεῖσθαι μεράται ἀντίθετο, καὶ ταῖς ἀντίθετοι διαφοραῖς ὁ φρέστης πάπαν μηχερέται· ποστεῖσθαι τοῖς οὐσίαις αἱ τῷ φυτῷ, καὶ τῷ θεῷ μηκυνθεῖν τὸν κερπόν, καὶ ταῖς συνοχαῖς τοῖς ποστεῖσθαι οὐσίαις αὐτοῖς· καὶ ὅπῃ ἐν τῷ φυτῷ τῷ φυτῷ οὐδὲ Φυσῆς, οὐδὲ διάθεσιν τοῖσιν διαδέσθαι Φυσῆς. ἐπειδὴ γοῦν

καὶ ὅταν